

Strona skarżąca twierdzi, że Komisja wprowadziła w sposób dyskryminujący cło antydumpingowe w odniesieniu do przywozu towaru, z naruszeniem art. 9 ust. 5 wspomnianego wyżej rozporządzenia 2016/1036, ponieważ przewiduje ona zwolnienie z cła antydumpingowego na podstawie reżimu celnego o szczególnym przeznaczeniu. W związku z tym wskazany przepis rozporządzenia jest niezgodny z prawem i należy stwierdzić jego nieważność.

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2020 r. – EOC Belgium / Komisja

(Sprawa T-747/20)

(2021/C 53/72)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: EOC Belgium (Oudenaarde, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci Y. Melin i B. Vigneron)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/1336 z dnia 25 września 2020 r. nakładającego ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych (poli)alkoholi winylowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej na podstawie art. 263 TFUE, ze względu na to, że Komisja Europejska naruszyła art. 9 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej, ustanawiając cło antydumpingowe w sposób dyskryminujący, poprzez przyznanie zwolnienia na podstawie reżimu celnego o szczególnym przeznaczeniu;
- obciążenie Komisji Europejskiej i ewentualnych interwenientów popierających żądania Komisji wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, który jest zasadniczo identyczny z zarzutem podniesionym w sprawie T-746/20, Grünig/Komisja, lub podobny do niego.

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2020 r. – Correia / EKES

(Sprawa T-750/20)

(2021/C 53/73)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Paula Correia (Woluwe-Saint-Étienne, Belgia) (przedstawiciele: adwokatkę L. Levi i M. Vandenbussche)

Strona pozwana: Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi;

w konsekwencji,

- stwierdzenie nieważności odmownej decyzji EKES z dnia 8 kwietnia 2020 r. w sprawie wniosku skarżącej o odtworzenie jej ścieżki kariery, a w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji oddalającej zażalenie z dnia 8 listopada 2020 r.;
- zasądzenie od EKES zapłaty zaległego wynagrodzenia i powiązanych z nim świadczeń pieniężnych, z odsetkami za zwłokę według stopy ustalonej przez Europejski Bank Centralny powiększonej o 2 punkty;
- zasądzenie od EKES zapłaty 2 000 EUR z tytułu poniesionej krzywdy;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia gwarancji proceduralnych zawartych w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą praw podstawowych”) oraz naruszenia zasady niedyskryminacji. Skarżąca podnosi, że sposób podejmowania przez Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) decyzji w sprawie awansu lub zmiany zaszeregowania personelu tymczasowego sekretariatów grup narusza gwarancje procesowe z art. 41 karty praw podstawowych. Dotyczy to wszystkich decyzji o nieprzyznaniu awansu lub zmiany zaszeregowania skarżącej od czasu podjęcia przez nią służby. Skarżąca twierdzi, że decyzje te są całkowicie pozbawione uzasadnienia oraz że żaden akt, decyzja o charakterze generalnym lub komunikat nie wskazuje, jakie kryteria przyjmuje się i stosuje w celu wyłonienia członków personelu tymczasowego, którzy otrzymają awans lub zmianę zaszeregowania.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia zasady pewności prawa. Skarżąca podnosi w tym względzie, że choć EKES rzeczywiście przysługuje uznanie w zakresie ustalania kryteriów i szczegółowych zasad stosowania art. 10 warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej, muszą one jednak gwarantować wymagany prawem Unii stopień przewidywalności. Należy jednak stwierdzić, że nie ma to miejsca, gdyż nie istnieją kryteria, a tym bardziej jasne i przejrzyste kryteria, które by pozwoliły członkom personelu tymczasowego dowiedzieć się, jaki i na jakich warunkach nastąpi awans lub zmiana zaszeregowania powodująca zawarcie aneksu do umowy.
3. Zarzut trzeci, dotyczący oczywistego błędu w ocenie, ze względu na to, że decyzja o zmianie zaszeregowania skarżącej tylko trzykrotnie od 2004 r. jest obciążona oczywistym błędem w ocenie, nawet gdyby należało brać pod uwagę kryteria wynikające rzekomo z utrwalonej praktyki stosowanej w EKES.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia obowiązku dbałości. Skarżąca podnosi, że odkąd tylko wstąpiła do służby, przy podejmowaniu przez organ upoważniony do zawierania umów decyzji, którym członkom personelu tymczasowego należy przyznać awans lub zmianę zaszeregowania, nie brano pod uwagę jej interesów.

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2020 r. – KL / EBI

(Sprawa T-751/20)

(2021/C 53/74)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: KL (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Champetier)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny